

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İslâmsız Geçen Seksen Altı Sene Yetmez mi Artık?!

H. 28 Receb 1342 el-muvâfık 3 Mart 1924 günü, Sömürgeci Kâfirler Müslümanların devletini yıktı ve şer'î hükümleri uygulamak ve İslâm'ı âleme taşımak üzere dünyadaki tüm Müslümanların genel başkanlığı olan Hilâfet Nizâmı'nı kaldırdı.

Hilâfet'in kaybolması ile İslâmî Ümmet, diğer insanlardan ayrı olarak, varlığını, seçkin İslâmî bir hayat yaşayan tek bir İslâmî Ümmet şeklinde cisimleştiren ve insanlığı, Küfrün zulûmâtından İslâm'ın nûruna çıkararak insanlar karşısında sorumluluk bilincini yerine getiren icrâ organını kaybetti. Böylelikle hayatının, İslâmî Akîde'den başka şeylere dayandırılmasına rızâ gösterip tüm nizâmlarında ve yasalarında Küfür hükümleri ile yönetilmeye, Filistin, Keşmir, Çeçenistan, Irak ve Afganistan ve diğer bölgelerde olduğu gibi beldeleri göz göre göre işgâl edilmeye başladı. Milliyetçilik, vatancılık, fırkacılık vesâire temellerine dayalı olarak beldelerinin parçalanmasına ses çıkarmaz oldu. Doğu Timor ve Güney Sudan'da olduğu gibi, Müslümanların beldelerinin asıllarından koparılması cürümüne göz yumar oldu. Kâfirlerin otoritesine, beldeleri üzerindeki nüfuzlarına, sömürülerine ve neredeyse hayatın her alanına ilişkin müdâhalelerine rızâ gösterir oldu. Kendi aslî meselesi, ölüm-kalım meselesi olan meselede, -ki İslâmî Dâvet'in dâvet ve cihâd yoluyla âleme taşınmasıdır- yerine çakılır oldu. Böylece hem Müslümanlar tökezlemeye başladı, hem de onların tökezlemesi ile bir bütün olarak dünya tökezlemeye başladı.

Ey Müslümanlar!

İçerisinde bulunduğumuz bu durum, ancak kendi ellerimizle işlediklerimiz yüzündendir. Zira bu aklî Akîde, bu îmân ettiğimiz azîm İslâm Akîdesi'nin; hayatımızın nizâmları ve kânunları ile olan bağlantısı koptu, dolayısıyla onun yaşantımızdaki canlılığı gittikçe azaldı ve bizler O'nu donuk bir inanç olarak taşımaya başladık. Hatta birçokları, zulüm karşısında ayağa kalkmalarını engelleyen ölü bir inanç olarak algılamaya başladı O'nu. O kadar ki hayatın esâsı ve îmânın semeresi bu Akîdeden kaynaklanan şer'î hükümler olduğu halde, şer'î hükümlere gereken önemi ve değeri vermez olduk. Soyut anlamda bile, davranışlarımıza ve sözlerimize bu Akîde'yi yansıtma olmadı, istilâhî mânâda rûhumuzu yitirdik. Nitekim Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır:

“Hayır! Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlıklarda Sana [İslâm'a] muhâkeme olup sonra da Senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet ile teslim olmadıkça îman etmiş olmazlar.” [en-Nisâ' 65]

Ve şöyle buyurmaktadır:

“Sana ve Senden öncekilere indirilenlere îman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Onlar inkâr etmekle emrolundukları halde tâğûta muhakemeleşmek istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor. Onlara, “Allah'ın indirdiğine (Kitâb'a) ve Rasul'e gelin” denildiği zaman, münâfıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.” [en-Nisâ' 60-61]

Kezâ bu Akîde'nin bizleri tek bir rapt ile raptettiği; **“Mü'minler ancak kardeşler.”** [el-Hucûrât 10] İslâmî vasfımız olan İslâmî kardeşliği de yitirdik.

Böylece Ümmetimiz parçalandı, birbirlerinden nefret etmeye, birbirleriyle çelişmeye ve birbirlerine düşmeye başladı. Yine Cennet özlemi, Âhiret nîmetlerine hasret ve Cehennem korkusu içimizden kayboldu, hayatımızın yüce ideali Allah'ın rızâsı olmaktan çıkıp maddî arzularımızı gerçekleştirmek oldu ve dolayısıyla bu arzularımızı gerçekleştirecek şeylere ve kimselere değer verir hale geldik, tüm bunlardan dolayı kulluk bilincimiz ve Âhiret tasavvurumuz yok olmaya yüz tuttu. İşte bu suretle, içerisinde bulunduğumuz hale ulaştık.

Ey Müslümanlar!

Hiçbir çıkış yolumuz yoktur, Nebî [SallAllhu Aleyhi ve Sellem]'in *“Sonra da Nübüvvet Minhâcî üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır”* kavli ile müjdelediği **İkinci Râşidî Hilâfet Devleti**'nin tatbik edeceği İslâm Nizâmı ile yaşamaktan başka!

Öyle ki dünyanın fâsit vâkıası, İslâmî Ümmet içerisindeki kalkınma hislerinin canlanması ve İslâm ile yönetime özlem dolu olması, fecrin yakın olduğunu göstermektedir. Bu da nefislerimizde, İslâmî Akîde'ye canlılığını yeniden kazandırmanın gerektiği anlamına gelmektedir ki bu suretle, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in İkinci Akabe Bey'atı'nda bey'at veren Ashâbı [Rıdvânullahi Aleyhim Ecmaîn] gibi yeniden doğmuş gibi olalım. Böylelikle dillerimizden önce kalplerimiz; İslâmî fikirlerin ve hükümlerin varlığımızın esâsı olduğunu, onlara yönelik ihlâsımızın her ihlâsın ötesinde olması gerektiğini ve onlara sadâkatimizin her sadâkatleri aşması gerektiğini dile getirsin de Allah ve Rasûlü bize, her şeyden daha sevimli olsun. İşte o zaman bu kerim Ümmet tek bir İslâmî Ümmet vasfıyla birleştirilmiş ve İkinci Râşidî Hilâfet Devleti, Allah'ın izniyle kurulmuş olur, hayatımız da hidâyet yolunda istikâmet üzere değişir.

“İşte o gün, mü'minler de Allah'ın nusretiyle, zaferiyle ferahlayacaklardır. Allah dilediğine nusret, zafer verir. O, 'Azîz'dir, Rahîm'dir.” [er-Rûm 4-5]

Ey Müslümanlar!

Bizler, **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilâyeti** olarak, sizleri, evvel Allah'a, sonra kendinize ve potansiyelinize güveninizi tazelemeye çağırıyoruz ki İkinci Râşidî Hilâfet'i kurarak İslâmî hayatı yeniden başlatmak için samimi bir şekilde çalışmaya başlayasınız da azîm İslâm ideolojisinden zerre miktarı sapmaksızın sıradağlar gibi sabit bir şekilde bâtıla karşı koyan Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in sahâbesi gibi olasınız. SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmaktadır:

“فَوَاللَّهِ لَا أُرَالُ أَجَاهِدُهُمْ عَلَى الَّذِي بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ حَتَّى يَطْهَرَنِي اللَّهُ أَوْ تَنْفَرُ هَذِهِ السَّالِفَةُ” **Vallahi, Allah'ın beni kendisiyle gönderdiği (İslâm) üzerine onlara karşı mücâhede edegelirim, tâ ki ya Allah beni üstün kılar, yahut bu baş (bu bedenden) ayrılır.”** Bu ifade, ölüme kinâyedir.

Kesinlikle biliniz ki kurtuluşunuz dînînize bağlılığınızdadır. O halde yalnızca Allah kulluk ederek kendinizi kurtarın ki hem Ümmetiniz ve beldeleriniz kurtulsun, hem de beşeriyet, çektiği acılardan ve fesattan kurtulsun. O halde Rabbinize icâbet etmeyecek misiniz?

“يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ” **“Ey îmân edenler! Allah ve Rasûlü sizi, size hayat verecek olana çağırığında icâbet edin!”** [el-Enfâl 24]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilâyeti

H. 27 Raceb 1428
M. 10 Ağustos 2007

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org